

Kendelse af 27. marts 2009 (J.nr. 2008-0016956)

Tilladelse til at udøve skadesforsikringsmægling meddelt efter forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4.

Forsikringsformidlingslovens § 7, stk. 1, § 9, stk. 2 og § 9, stk. 4.

(Lise Høgh, Anders Hjulmand og Steen Mejer)

Ved skrivelse af 19. juni 2008 har K klaget over, at Finanstilsynet ved skrivelse af 23. maj 2008 har afslået en ansøgning om tilladelse til at udøve skadesforsikringsmægling efter forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4.

Sagens omstændigheder:

I Finanstilsynets afgørelse af 23. maj 2008 hedder det:

"...

Finanstilsynet har behandlet Deres ansøgning af 30. april 2008 vedrørende tilladelse til som ansat i A A/S at udøve skadesforsikringsmægling i medfør af § 4, stk. 2, jf. § 9, stk. 4 i lov om forsikringsformidling, jf. lovebekendtgørelse nr. 401 af 25. april 2007.

Det fremgår af ansøgningen, at De er uddannet cand. jur. 1986 og at De fra 1986 til 2002 har været ansat i forsikringsbranchen. Fra den 1. august 2002 har De været ansat som forsikringsmæglerassistent hos A A/S.

Finanstilsynet kan ikke på det nuværende grundlag give Dem tilladelse som skadesforsikringsmægler i henhold til § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 9, stk. 2 i lov om forsikringsformidling.

Baggrunden for Finanstilsynets afslag er, at De ikke opfylder de krav til teoretisk uddannelse, som fremgår af bekendtgørelse nr. 825 af 3. juli 2007 om forsikringsformidlers uddannelse (uddannelsesbekendtgørelsen). Lov og bekendtgørelse kan ses på Finanstilsynets hjemmeside www.finanstilsynet.dk.

De kan ikke få tilladelse, fordi De ikke opfylder kravet til teoretisk uddannelse i § 3, nr. 1, jf. § 4 i uddannelsesbekendtgørelsen.

Efter § 3, nr. 1 og 4, stk. 1 i uddannelsesbekendtgørelsen skal enhver person, der ønsker at blive skadesforsikringsmægler, gennemføre et teoretisk uddannelsesforløb inden for skadesforsikringsmægling, der sikrer, at personen kan tilrettelægge og gennemføre forsikringsmæglingen ved anvendelsen af en hensigtsmæssig arbejds metode og kan dokumentere, at besidde de videnelementer, der fremgår af bilag 1 til bekendtgørelsen, jf. § 5, stk. 3 i uddannelsesbekendtgørelsen.

De har orienteret Finanstilsynet om Deres ansættelse i B A/S.

Det er Finanstilsynets opfattelse, at Deres tidligere ansættelse i forsikringsbranchen ikke kan erstatte den manglende teoretiske uddannelse efter uddannelsesbekendtgørelsen.

For så vidt angår Deres teoretiske uddannelse finder Finanstilsynet ikke, at disse teoretiske kompetencer er tilstrækkelige til at opfylde de teoretiske krav i uddannelsesbekendtgørelsen.

Finanstilsynet kan dispensere fra de teoretiske krav i uddannelsesbekendtgørelsen, hvis en ansøger har en anden teoretisk uddannelse, der medfører, at kravene til de teoretiske forsikringsmæglerkompetencer anses opfyldt.

Dette er ikke tilfældet i Deres sag.

Finanstilsynet finder ikke i medfør af § 9, stk. 4 i lov om forsikringsformidling grundlag for at lade de fremsendte oplysninger om Deres teoretiske kompetencer træde i stedet for den i uddannelsesbekendtgørelsen fastsatte teoretiske uddannelse. Baggrunden herfor er, at De ikke har fremvist bevis på andre teoretiske kompetencer, der kan træde i stedet for den teoretiske uddannelse som forsikringsmægler.

Den teoretiske uddannelse som forsikringsmægler varetages p.t. af Forsikringsakademiet, der har fastlagt et uddannelsesforløb, der er i overensstemmelse med kravene i uddannelsesbekendtgørelsen.

..."

I klageskrivelsen af 19. juni 2008 har K anført:

"...

Baggrunden for afslaget er, at jeg efter Finanstilsynets opfattelse ikke opfylder kravene til teoretisk uddannelse, som fremgår af bekendtgørelse nr. 825 af 3. juli 2007 om forsikringsformidlers uddannelse (Uddannelsesbekendtgørelsen), samt at der ikke er grundlag for at meddele dispensation efter Lov om Forsikringsformidling § 9 stk.4, idet jeg "ikke har fremvist bevis på andre teoretiske kompetencer, der kan træde i stedet for den teoretiske uddannelse som forsikringsmægler."

Finanstilsynet har ikke bestridt, at jeg opfylder kravene til praktisk erfaring jfr. Lov om Forsikringsformidling § 9 stk. 2.

Jeg skal derfor ved nærværende skrivelse anke den af Finanstilsynet truffe afgørelse, jfr. Lov om Forsikringsformidling § 53, idet jeg mener at der på baggrund af min teoretiske og praktiske baggrund bør gives tilladelse efter § 9 stk. 4.

Til brug for Deres behandling af sagen vedlægger jeg:

- o Ansøgning af 30. april 2008 bilagt
- o Ansøgningsskema C
- o Eksamensbevis [Universitet], Juridisk Fakultet
- o Straffeattest
- o Curriculum Vitae
- o Arbejdsgivererklæring fra A A/S
- o Finanstilsynets meddelelse af 23. maj

Uddannelse og baggrund

Jeg er uddannet cand. jur. i 1986 med kursusfag i bl.a. forsikringsret.

Jeg har været ansat i forsikringsbranchen siden, og suppleret min teoretiske uddannelse med diverse erstatnings- og forsikringsrelaterede kurser, jfr. vedlagte CV, ligesom jeg har foretaget selvstudium og gennemgået intern undervisning i forsikringsmæglerlovgivningen.

At jeg ikke har gennemgået en generel forsikringsuddannelse på Forsikringsakademiet skyldes, at jeg har opnået en bred teoretisk viden gennem min juridiske embedseksamen med diverse efteruddannelsesforløb og en lang praktisk erfaring gennem min ansættelse i B, og at Forsikringsakademiet ikke har en uddannelse, der er rettet mod de risici og forsikringsprodukter, som jeg arbejder med og rådgiver om. Jeg har dog deltaget i de seminarer m.v. som Forsikringsakademiet har afholdt om disse produkter.

Jeg har siden 1. juni 2002 været ansat på fuld tid i forsikringsmæglervirksomheden A A/S, som Legal Advisor i A med ansvar for rådgivning til A' kunder om finansielle og professionelle risici og forsikringsprodukter, som f.eks. direktions- og bestyrelsesansvar, prospektansvar, kriminalitetsforsikringer/BBB, kontaminering, employment practices liability, professionelt ansvar m.v.

A er et internationalt netværk af specialister inden for disse finansielle og professionelle erhverv og forsikringsprodukter.

Jeg har igennem hele min ansættelse i A A/S arbejdet med alle de i bekendtgørelse nr. 825 om forsikringsmægleres uddannelse § 4 stk. 1. litra 1)-8) nævnte opgaver, ligesom jeg har undervist kunder og kolleger i de særlige ansvarsområder og forsikringsprodukter.

Jeg har endvidere både i B og i A arbejdet med udvikling af forsikrings-betingelser på området, og deltaget i tværfaglige projekter og forhandlinger med såvel forsikringsselskaber som interesseorganisationer om udarbejdelse, fortolkning og anvendelse heraf.

Mit arbejde i A foregår i dag under tilsyn fra såvel forsikringsmægler, Practice Leader for A, C som de øvrige forsikringsmæglere og kundechefer, der har det overordnede ansvar for de konkrete kunder, som jeg rådgiver.

Da det dog er meget ressourcekrævende for A, at jeg nu efter flere år stadig skal arbejde under leders og kollegers tilsyn på trods af min lange praktiske erfaring, og da klienter i stigende omfang stiller krav til en specialiseret rådgivning, og ofte i akutte sager, som f.eks. større forsikringsskader, har jeg fundet det nødvendigt at søge om tilladelse til at udøve mæglervirksomhed som ansat forsikringsmægler uden først at skulle gennemgå den tids- og ressourcekrævende uddannelse på Forsikringsakademiet.

Anbringender

Jeg anker meddelelsen, idet der ikke efter min opfattelse er foretaget en konkret vurdering af mine teoretiske kompetencer i henhold til Lov om Forsikringsformidling § 9 stk. 4. Der er alene foretaget en undersøgelse af, hvorvidt jeg har gennemført den i Uddannelsesbekendtgørelsen angivne uddannelse eller ej. Det er min opfattelse, at min eksamen som cand. jur. med kursusfag i forsikringsret, suppleret med de relevante seminarer og kurser på Forsikringsakademiet og andre relevante uddannelsesinstitutioner, burde være tilstrækkelig dokumentation for, at jeg teoretisk er klædt på til de arbejdsopgaver, jeg udfører.

Jeg har efter meddelelsen om afslaget bedt Finanstilsynet uddybe, hvilke beviser for teoretiske kompetencer, Finanstilsynet måtte ønske for at kunne give meddelelse efter § 9 stk. 4.

Finanstilsynet har hertil svaret at et sådant bevis kunne være en tilsvarende udenlandsk uddannelse. En sådan uddannelse bør efter min opfattelse danne grundlag for en meddelelse efter § 9 stk. 2 jfr. stk. 3 og ikke efter § 4.

På Finanstilsynets opfordring har jeg endnu engang kontaktet Forsikringsakademiet med henblik på at få tilrettelagt et

konkret

uddannelsesforløb, der vil kunne kvalificere til en tilladelse med den teoretiske baggrund, jeg har. Forsikringsakademiet kan dog fortsat ikke tilbyde andet uddannelsesforløb end det, der er tilrettelagt efter Uddannelsesbekendtgørelsen, og i henhold til hvilken der kan gives tilladelse efter § 9 stk. 2.

Et sådant kursusforløb kan gennemføres på minimum 2 år og indeholder i øvrigt ikke undervisning i de forsikringsprodukter, som jeg er specialist i, da disse ikke er omfattet af Uddannelsesbekendtgørelsen.

Det synes ikke rimeligt, at der alene skulle kunne gives tilladelse til at udøve forsikringsmægling som ansat i en forsikringsvirksomhed, hvis der er gennemført én specifik generel uddannelse på en navngivet privat uddannelsesinstitution, i og med at branchen i dag efterspørger specialister med længerevarende uddannelser, herunder akademiske. Det synes heller ikke rimeligt, at personer med sådanne langvarige uddannelser skal supplere denne med den i Uddannelsesbekendtgørelsen nævnte uddannelse i fuldt omgang, herunder at jurister skal gennemføre moduler i juridiske discipliner, hvor hverken undervisere eller censorer er jurister.

Jeg skal derfor indstille til Erhvervsankenævnet, at den af Finanstilsynet trufne afgørelse omstødes og at jeg meddeles tilladelse i medfør af § 9 stk.4.

..."

I anledning af klagen har Finanstilsynet i skrivelse af 28. juli 2008 udtalt:

"...

Klager har i e-mail af 30. maj 2008 rettet henvendelse til Finanstilsynet for nærmere uddybning af, hvilke beviser på andre teoretiske kompetencer Finanstilsynet mener, vil være relevante for at kunne opfylde kravene til teoretisk uddannelse efter § 9, stk. 2, i lov om forsikringsformidling.

I e-mail af 12. juni 2008 har Finanstilsynet tilkendegivet, at en dansk forsikringsmægleruddannelse kan erstattes af bevis for en udenlandsk bestået forsikringsmægleruddannelse.

...

2. Retlig baggrund

Folketinget vedtog i 1999 lov om forsikringsmæglervirksomhed, der med virkning fra 1. januar 2000 indførte regulering af et tidligere ureguleret erhverv og stillede herunder uddannelsesmæssige krav til erhvervets udøvere.

Det følger af § 4 i lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 401 af 25. april 2007, at virksomheder og ansatte, der udøver forsikringsmæglervirksomhed, skal have tilladelse hertil af Finanstilsynet. Tilladelsen skal sikre, at forsikringsmæglererhvervet udøves af virksomheder og ansatte, der over for Finanstilsynet kan dokumentere at leve op til de krav som loven stiller, herunder bl.a. krav om egnethed og hæderlighed, uddannelse mv.

Ifølge lovens § 9, stk. 2, skal personer, som søger om tilladelse som forsikringsmægler besidde en teoretisk uddannelse og praktisk kunnen om forsikringsmæglervirksomhed.

Finanstilsynet har i bekendtgørelse nr. 825 af 3. juli 2007 om forsikringsformidlers uddannelse (uddannelsesbekendtgørelsen) fastsat nærmere krav til en forsikringsmæglers teoretiske og praktiske kunnen.

Finanstilsynet kan, jf. lovens § 9, stk. 4, give tilladelse til personer, uanset om personen opfylder uddannelseskravene i § 9, stk. 1 og 2, samt regler fastsat i medfør heraf (uddannelsesbekendtgørelsen)

Lovens § 9, stk. 4 åbner, jf. bemærkningerne til bestemmelsen, mulighed for at give tilladelse til en person, som har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der er fastsat i medfør af § 9, stk. 2. Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse i medfør af § 9, stk. 4 sker efter en konkret vurdering af ansøgerens samlede forhold. Af bemærkningerne til § 9, stk. 4 fremgår blandt andet følgende:

Stk. 4 viderefører endvidere den gældende mulighed for, at Finanstilsynet kan undtage fra de fastsatte krav til uddannelse. En person kan få tilladelse, såfremt den pågældende har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der i medfør af stk. 2 er fastsat. Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til personer skal ske efter en konkret bedømmelse af personens samlede forhold. Ved afgørelsen vil Finanstilsynet bl.a. lægge vægt på, om personen vil kunne varetage sit hverv over for kunden på betryggende vis. I vurderingen vil blandt andet indgå, om ansøgeren ved langvarig ansættelse i flere forskellige forsikringsselskaber og forsikringsmæglervirksomheder eller i andre virksomheder, hvor ansøgeren har arbejdet med forsikring, har haft arbejdsopgaver, som ligger tæt op ad de arbejdsopgaver, som en forsikringsmægler varetager. Ansøgeren skal således have beskæftiget sig med direkte kundebetjening. Der vil desuden blive lagt vægt på, om ansøgeren har en uddannelsesmæssig baggrund, som har givet denne en tilstrækkelig forsikringsmæssig viden og indsigt. I uddannelsen som eksamineret erhvervsassurandør ligger eksempelvis en del moduler, som er fælles med modulerne på en egentlig uddannelse som forsikringsmægler, og denne uddannelse kan derfor i det konkrete tilfælde give grundlag for dispensation, hvis de øvrige forudsætninger er opfyldt.

Der kan også være tale om dispensation, hvis personen har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, som modsvarer de krav, der stilles til forsikringsmægleres uddannelse. Det kunne være en advokat eller revisor, som ønsker tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed, og som kan dokumentere, at den pågældende gennem

praktisk erfaring og relevant efteruddannelse må antages at være på et uddannelsesniveau, der kan sidestilles med det, der kræves efter forsikringsmægleruddannelsen.

Finanstilsynet anlægger generelt en restriktiv praksis for dispensationer efter § 9, stk. 4, idet lovgivers intention om at styrke forsikringsmæglererhvervets uddannelsesmæssige kompetencer tillægges betydelig vægt, ikke mindst af hensyn til beskyttelsen af kundens interesser.

Finanstilsynet har således ikke siden den ændring af lov om forsikringsformidling, der blev gennemført med lov nr. 362 af 19. maj 2004, meddelt tilladelse som forsikringsmægler i medfør af § 9, stk. 4, til personer, der har en anden uddannelsesmæssig baggrund.

Den stramme praksis har som baggrund et ønske – også fra forsikringsmæglerens egne interesseorganisationer – om at højne erhvervets uddannelsesniveau.

3. Finanstilsynets vurdering og bemærkninger til klagerens anbringender

Finanstilsynet finder ikke, at klager opfylder betingelserne for at få tilladelse som forsikringsmægler hverken efter § 9, stk. 2 eller efter reglen i § 9, stk. 4. Finanstilsynet fastholder derfor afslag på klagers ansøgning.

3.1. Tilladelse meddelt i henhold til § 9, stk. 2 i lov om forsikringsformidling

Det er Finanstilsynets praksis, at der ikke meddeles tilladelse til personer, der ansøger om tilladelse efter lovens § 9, stk. 2, hvis personen ikke kan fremlægge bevis for bestået forsikringsmæglereksamen.

3.2. Tilladelse meddelt i henhold til § 9, stk. 4 i lov om forsikringsformidling

For at komme i betragtning til en tilladelse meddelt i henhold til § 9, stk. 4, fordrer det efter bemærkningerne til bestemmelsen, at man eksempelvis har en anden uddannelsesmæssig baggrund, som har givet ansøger en tilstrækkelig teoretisk forsikringsmæssig viden og indsigt.

Klager har i sin klage til Erhvervsankenævnet gjort gældende, at Finanstilsynet ikke har foretaget en konkret vurdering af klagers teoretiske kompetencer i henhold til lov om forsikringsformidling § 9, stk. 4, men at der alene er foretaget en undersøgelse af, hvorvidt klager har gennemført den i uddannelsesbekendtgørelsen angivne uddannelse. Det er klagers opfattelse, at en uddannelse som cand.jur. suppleret med relevante kurser kan træde i stedet for forsikringsmægleruddannelsen.

Finanstilsynet har i sin afgørelse af 23. maj 2008 taget konkret stilling til om klagers teoretiske baggrund kan træde i stedet for den teoretiske uddannelse, der kræves efter uddannelsesbekendtgørelsen. Det fremgår af afgørelsen, at Finanstilsynet ikke finder grundlag for at give tilladelse efter § 9, stk. 4, når en ansøger, som klager, mangler hele den teoretiske uddannelse som forsikringsmægler.

Klager har i ansøgningen oplyst at have bestået juridisk kandidateksamen med kursusfag i bl.a. forsikringsret, som efter klagers opfattelse bør kunne træde i stedet for forsikringsmægleruddannelsen.

Klager har endvidere oplyst at have været ansat i B A/S fra 1986-2002 som henholdsvis skadesbehandler, advokatfuldmægtig og senior underwriter. I denne periode har klager deltaget i diverse efteruddannelseskurser om erstatning og forsikring, ligesom klager efter sin ansættelse i A A/S har foretaget selvstudium og gennemgået intern undervisning i lov om forsikringsformidling.

Klager finder det ikke rimeligt, at personer med en lang uddannelse (f.eks. jurist) skal supplere en sådan uddannelse med den i uddannelsesbekendtgørelsen nævnte uddannelse i fuldt omfang, herunder at jurister skal gennemføre moduler i juridiske discipliner, hvor hverken undervisere eller censorer er jurister.

Finanstilsynet skal hertil bemærke, at det er op til uddannelsesinstitutionen at vurdere den enkeltes teoretiske kompetencer i forhold til uddannelsesbekendtgørelsens krav om teoretisk viden. F.eks. er det muligt, at en jurist kan få merit for moduler, der vedrører juridiske forhold, jf. bilag 1 til uddannelsesbekendtgørelsen. Men det er netop ikke Finanstilsynet, men uddannelsesinstitutionen, der træffer denne afgørelse, da uddannelsesinstitutionen efter uddannelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3, jf. § 16, stk. 1 indestår for at deltagere, der får bevis for bestået forsikringsmæglereksamen besidder de krævede kompetencer. Derfor opfordrer Finanstilsynet altid ansøgere til at rette henvendelse til den udbydende uddannelsesinstitution med henblik på en planlægning af et kursusforløb til supplerende med den nødvendige kompetence.

Finanstilsynet kan dispensere fra de teoretiske krav i uddannelsesbekendtgørelsen, hvis klager har en anden teoretisk uddannelse, der medfører, at kravene til de teoretiske forsikringsmæglerkompetencer anses for opfyldte. Finanstilsynet finder ikke i den konkrete sag, at klagers forsikringsuddannelse, efteruddannelse og undervisning i lov om forsikringsformidling er tilstrækkelig til at kunne give dispensation efter § 9, stk. 4 i lov om forsikringsformidling.

Det er Finanstilsynets opfattelse, at en uddannelse som jurist ikke i sig selv kan ækvivalere de specifikke forsikringstekniske kompetencer, der indeholdes i uddannelsen som forsikringsmægler. Det faktum, at klager har bestået et kursusfag i forsikringsret på [Universitet] ændrer ikke herved. Faget forsikringsret på den juridiske

kandidateksamen indeholder en gennemgang af reglerne om indgåelse og ophør af forsikringsaftaler. Faget indeholder ikke de forsikringstekniske elementer, som udgør den teoretiske del af uddannelsen som forsikringsmægler og sikrer ikke, at klager har teoretisk viden om eller kan tilrettelægge og gennemføre forsikringsformidling i praksis. Finanstilsynet fastholder derfor, at klagers teoretiske kompetencer ikke er tilstrækkelige til at opfylde de teoretiske krav i uddannelsesbekendtgørelsen.

Finanstilsynet bemærker samtidig, at klagers tidligere ansættelse i forsikringsbranchen ikke kan erstatte den manglende teoretiske uddannelse efter uddannelsesbekendtgørelsen.

Uddannelsen som forsikringsmægler består såvel af en praktisk som en teoretisk del. De krav, der stilles til den teoretiske uddannelse kan ikke erstattes af praktisk erfaring, men alene af anden relevant teoretisk uddannelse. Hvis det var således, at praktisk erfaring om forsikringsmægling kunne erstatte den manglende teori, ville det betyde, at ingen ansøgere behøvede at dokumentere teoretisk uddannelse, hvis ansøger blot havde været ansat i en længere periode i en forsikringsmæglervirksomhed. Derfor kan den af klagers arbejdsgiver udstedte erklæring om klagers praktiske kompetencer, ikke erstatte den teoretiske uddannelse. Finanstilsynet fastholder denne vurdering.

3.3 Uddannelsesinstitution

Klager gør i sin klage gældende, at det ikke er rimeligt, at der alene kan gives tilladelse som ansat forsikringsmægler, hvis ansøger har en generel uddannelse, som alene udbydes på en privat navngiven uddannelsesinstitution med et uddannelsesforløb med en varighed på min. 2 år.

Klager anfører, at Forsikringsakademiets uddannelsesforløb ikke indeholder undervisning i de forsikringsprodukter, som klager er specialist i og finder det derfor ikke relevant at kræve, at klager skal gennemgå en generel uddannelse. Finanstilsynet er opmærksomt på denne problemstilling, men har ikke hjemmel til på dette grundlag at dispensere fra kravet om bestået forsikringsmægleruddannelse.

Forsikringsmægleruddannelsen er en erhvervsrettet deltidsuddannelse, der kan udbydes af uddannelsesinstitutioner, der udbyder en uddannelse, der giver deltagerne de i uddannelsesbekendtgørelsen beskrevne kompetencer inden for livs-/og eller skadesforsikringsmægling.

Uddannelsesbekendtgørelsen fastsætter de nærmere krav til, hvilke kompetencer en forsikringsmægler skal besidde efter endt uddannelsesforløb. Uddannelsesbekendtgørelsen stiller ikke krav om, at uddannelsesforløbet skal gennemføres på en specifik uddannelsesinstitution. Det er således muligt at gennemføre uddannelsen på andre uddannelsesinstitutioner, der ønsker at udbyde uddannelsen. Bekendtgørelsen stiller heller ikke krav om, at der skal følges et uddannelsesforløb med en varig på min. 2 år, når blot deltagerne erhverver de krævede kompetencer og afslutter uddannelsen med bevis for bestået forsikringsmæglereksamen.

Uddannelsesbekendtgørelsen er derfor ikke til hinder for, at person, der mener at besidde de kompetencer, som bekendtgørelsen stiller krav om, at en forsikringsmægler skal besidde, kan gå til eksamen uden at have fulgt et uddannelsesforløb. Det er imidlertid op til den udbydende uddannelsesinstitution, hvordan uddannelsesforløbet tilrettelægges. For tiden er en sådan mulighed ikke tilstede.

..."

I skrivelse af 27. august 2008 har K yderligere anført:

"...

Til begrundelserne for afslag efter § 9 stk. 4 har jeg flg. bemærkninger:

Ad gennemførelse af den i uddannelsesbekendtgørelsen anførte uddannelse

Til støtte for afslag på meddelelse efter stk. 4 har Finanstilsynet gjort gældende, at jeg mangler den teoretiske uddannelse som forsikringsmægler.

Hertil skal jeg bemærke, at dette alene bør kunne begrunde et afslag efter § 9 stk. 2, da der efter såvel ordlyden i som forarbejderne til § 9 stk.4 er mulighed for at give tilladelse til personer, der har en anden uddannelse.

Jeg har noteret mig, at Finanstilsynet ikke bestrider, at der alene kan opnås de i uddannelsesbekendtgørelsen anførte kompetencer på Forsikringsakademiet, og ej heller bestrider, at der alene kan gives adgang til eksamen, hvis eksaminanden har gennemført undervisningen. Således som Forsikringsakademiet tilrettelægger undervisningen og formulerer sine adgangskrav, vil en forsikringsmæglereksamen hurtigst kunne opnås på 2 år. Det tilføjes i øvrigt, at eksamensopgaver kun vedrører almene forsikringsprodukter, som jeg som specialist ikke beskæftiger mig med til daglig.

Det kan endvidere tilføjes, at Forsikringsakademiet ikke i mit tilfælde har givet merit for juridiske moduler, således som af Finanstilsynet anført.

Ad den aktuelle uddannelse

Finanstilsynet har yderligere fremsat det anbringende, at den juridiske kandidateksamen ikke indeholder forsikringstekniske elementer.

Hertil skal jeg bemærke dels, at kursusfaget forsikringsret giver indsigt i visse generelle forsikringsprodukter og i fortolkning af forsikringsvilkår generelt og dels at uddannelsen generelt giver kandidaten indsigt i metoder, hvorpå han eller hun kan tilegne sig kompetencer og teoretisk viden om tilrettelæggelse og gennemførelse af forsikringsformidling i praksis.

Jeg skal endvidere uddybe, at den interne undervisning, jeg har modtaget, herunder i Lov om Forsikringsformidling bl.a. er givet af kolleger, der tillige underviser eller har undervist heri på Forsikringsakademiet.

Ad tidligere meddelelser efter stk.4

Endelig har Finanstilsynet gjort gældende, at der ikke siden lovændringen i 2004 har været meddelt tilladelse efter stk. 4, til personer, der ikke opfylder uddannelseskravet i stk. 2.

Dette anbringende finder jeg ikke relevant. Det har næppe været lovgivers hensigt med en dispensationsbestemmelse, at den alene skulle finde anvendelse på forhold, der i forvejen er omfattet af stk. 2. Finanstilsynet er tildelt en adgang til at give dispensation til ansøgere, der netop ikke opfylder betingelserne i stk. 2. En tilladelse eller afvisning bør derfor meddeles i henhold til et konkret skøn.

Af bemærkningerne til stk. 4 fremgår, at der skal lægges vægt på langvarig ansættelse i forsikringsbranchen. Jeg har som nævnt været ansat i forsikringsbranchen i 22 år, heraf 6 år i A, og har i al den tid haft direkte kontakt med såvel kunder som mæglere.

Det anføres endvidere, at der kan være tale om dispensation til advokater og revisorer. Jeg har som tidligere anført arbejdet som advokatfuldmægtig og kan tilføje, at jeg i den funktion har ført retssager om forsikringsforhold og bistået med udarbejdelse af samarbejdsaftaler mellem forsikringsmæglere og forsikringsselskabet og med løsninger af konflikter mellem assurandører, forsikringsmæglere, forsikringsselskaber og disses kunder.

Finanstilsynet begrunder den stramme praksis i et ønske om at højne erhvervets uddannelsesniveau.

Hertil kan jeg anføre, at mæglerbranchen i stigende omfang netop ansætter specialister med akademisk baggrund. Dette sker som følge af en stigende efterspørgsel herpå fra kundernes side.

Det er derfor netop i kundernes og branchens interesse, at der kan gives tilladelse efter stk. 4 til specialister, så disse kan udøve forsikringsmægling uden at gennemgå uddannelse i generelle forsikringsprodukter eller skulle være underlagt tilsyn af andre forsikringsmæglere."

Ankenævnet udtaler:

I henhold til forsikringsformidlingslovens § 7, stk. 1, nr. 2, er Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed betinget af, at ansøger opfylder de fastsatte krav til teoretisk uddannelse og praktisk kunnen vedrørende forsikringsmæglervirksomhed, jf. lovens § 9, stk. 2. Af samme lovs § 9, stk. 4, fremgår imidlertid, at Finanstilsynet kan give tilladelse til at være forsikringsmægler til personer, uanset at disse ikke opfylder betingelserne, herunder om teoretisk uddannelse, i lovens § 9, stk. 2.

Af bemærkningerne til § 9, stk. 4, (lovforslag L 141 2003/2004) fremgår blandt andet:

"Stk. 4 viderefører endvidere den gældende mulighed for, at Finanstilsynet kan undtage fra de fastsatte krav til uddannelse. En person kan få tilladelse, såfremt den pågældende har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der i medfør af stk. 2 er fastsat. Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til personer skal ske efter en konkret bedømmelse af personens samlede forhold. Ved afgørelsen vil Finanstilsynet bl.a. lægge vægt på, om personen vil kunne varetage sit hverv over for kunden på betryggende vis. I vurderingen vil blandt andet indgå, om ansøgeren ved langvarig ansættelse i flere forskellige forsikringsselskaber og forsikringsmæglervirksomheder eller i andre virksomheder, hvor ansøgeren har arbejdet med forsikring, har haft arbejdsopgaver, som ligger tæt op ad de arbejdsopgaver, som en forsikringsmægler varetager. Ansøgeren skal således have beskæftiget sig med direkte kundebetjening. Der vil desuden blive lagt vægt på, om ansøgeren har en uddannelsesmæssig baggrund, som har givet denne en tilstrækkelig forsikringsmæssig viden og indsigt. I uddannelsen som eksamineret erhvervsassurandør ligger eksempelvis en del moduler, som er fælles med modulerne på en egentlig uddannelse som forsikringsmægler, og denne uddannelse kan derfor i det konkrete tilfælde give grundlag for dispensation, hvis de øvrige forudsætninger er opfyldt.

Der kan også blive tale om dispensation, hvis personen har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, som modsvarer de krav, der stilles til forsikringsmægleres uddannelse. Det kunne være en advokat eller revisor, som ønsker tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed, og som kan dokumentere, at den pågældende gennem praktisk erfaring og relevant efteruddannelse må antages at være på et uddannelsesniveau, der kan sidestilles med det, der kræves efter forsikringsmægleruddannelsen."

Det er om K teoretiske og praktiske baggrund blandt andet oplyst, at hun er uddannet cand. jur., at hun fra 1986 til 2002 har været ansat i forsikringsbranchen, at hun har gennemført relevante kurser og seminarer på Forsikringsakademiet, og at hun fra 1. august 2002 har været ansat som forsikringsmæglerassistent. Erhvervsankenævnet finder efter en konkret bedømmelse af K's samlede forhold, at disse kan ligestilles med de krav,

der er fastsat i medfør af lovens § 9, stk. 2, og at hun derfor bør gives tilladelse til at være forsikringsmægler, jf. forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4.

Ankenævnet ændrer derfor Finanstilsynets afgørelse af 23. maj 2008.

I ankenævnets afgørelse har F, G og H deltaget.

H
næstformand for ankenævnet